

Národne stvari.

Pravila

društva za brambo narodnih pravic

v Ljubljani.

C. kr. deželna vlada je, kakor smo že povedali, potrdila pravila tega národnega političnega društva in se glasé tako-le:

1. Namen temu društvu je braniti in vresničevati na podlagi temeljnih državnih postav pravice slovenskega naroda, zlasti popolno narodno enakopravnost v vseh razmerah javnega življenja.

2. Sredstva temu društvu bodo:

- a) zbori društvenih udov, v katerih se bode ne samo o načelih političnih, socijalnih in narodno-gospodarstvenih vprašanj, temuč tudi v posamnih dnevnikih vprašanjih ter djanskih razmerah in dogodkih pogovarjalo in sklepovalo, kako se ima društvo zastran njih vesti;
- b) sklicevanje narodnih shodov (taborov), držé se dotičnih postavnih določil;
- c) poskrba za razlaganje znanstvenih in preprostih (popularnih) predmetov;
- d) izdavanje tiskopisov;
- e) sestavljanje in izročevanje prošenj, adres, spomenic in sklepov, ter njih razglašanje po časnikih;
- f) nasvetovanje in podpiranje značajnih kandidatov za razne zastope, ter vedno občenje z izvoljenimi.

3. Društvu sedež je v Ljubljani.

4. Ud društvu je vsak polnoleten avstrijsk državlján, kogar v društvo sprejme društveni odbor. Če ta komu sprejem odreče, sme dotični predlog staviti se društvu samemu, ki o njem v prihodnjem zboru svojih udov tajno sklepa brez razgovora.

5. Vsak ud ima pravico udeleževati se vseh društvenih zborov, razgovorov, glasovanj in volitev, staviti predloge in prevzemati naročila in društvene službe.

Nasproti pa ima tudi vsak ud dolžnost, po svoji moči pospeševati društveni namen, ravnati se po pravilih in sklepih društvenih zborov; ter vsak mesec plačevati po deset krajcarjev a. v. v društveno blagajnico.

6. Voditelj društvu je odbor desetih udov, ktere voli društveni zbor vsako leto. Kdor izstopi, smeti ga je spet izvoliti. Odbor izmed sebe izbere prvomestnika, njegova dva namestnika, dva zapisovalca in blagajnika.

7. Odbor sklicuje društvene zборе, izvršuje njihove sklepe in odstopivši daje račun o društvenih novcih.

Da so odborovi sklepi veljavni, mora nazočih biti: prvomestnik ali eden njegovih namestnikov in pet odbornikov.

8. Prvomestnik, in če je on zadržán, eden njegovih namestnikov zastopa društvo na zunaj, in podpisuje z enim zapisovalcem vred vsa naznanila in odpravila v društvenem imenu.

9. Da društveni zbor veljavno sklepa, mora nazočih biti najmanj dvajset družbenikov.

10. V odboru kakor tudi v društvenih zborih treba je — da sklep obveljá — nadpolovičine večine vseh priučočih. Le pri volitvah zadostuje tudi podpolovična večina glasov.

11. V razprtijah, nastavljenih iz društvene zveze, razsoja konečno in veljavno društveni zbor, kateri ima tudi pravico premeniti ta pravila in skleniti društva razpust.

Razpuščenega društva premoženje, ako društvo o tem drugače ne sklene, pade v last slovenski Matici v Ljubljani.

12. Dokler se društveni odbor po teh pravilih ne izvoli, oskrbuje osnovalni odbor njegova opravila.

Ozir po svetu.

* Nenavadno mrknjenje solnca. — Zvezdogledi napovedujejo, da bode 18. dan t. m. solnce tako popolnoma mrknilo, da take prikazni ni bilo že 3000 let. Zemljo bode obsegala temna noč na 2000 miljah prostora in sicer od Arabije noter do Avstralije. V naših krajih in sploh v Evropi ne bomo od tega mraka nič čutili.

* Železnice in parabrodi delajo čuda. — V 80 dneh se bode človek lahko okoli celega sveta prepeljal, kadar bode železnica po suhi zemlji v Ameriki dodelana; vse drugo po parnih ladijah je že gotovo. Kdor bode takrat prve dni maja meseca Evropo zapustil, more sred julija že spet na istem mestu domá biti. Stroški tega potovanja bojo znašali kakih 3600 goldinarjev.

Zabavno berilo.

Harambaša.

Prosto po hrvaščini posnel Jos. Levičnik.

(Dalje.)

Prešli so bili dnevi in dnevi, minule nedelje in meseci, o žitarji pa, kar se pač lahko ume, ni bilo govorice več. Varh je opravljal svoje kupčijske zadeve, gospodinja je vladala hišna opravila, Milica je brala romane, Marica pa se je pečala za mestne novice. Vse tedaj bilo je pri starem. V Miličini glavi se je nakupičilo sicer že sila romantike, al kaj! ker o njej v djanskem življenji ni bilo ne sence sledú. Vse je ostalo le navadno, prosto-prozaično, kar je naši mladi romanarki že jelo presedati tako, da se je mnogokrat kar naravnost srdila o takem dolgočasnem življenji.

Čez dolgo je vendar napočil tudi Milici že zdavnej vroče-zaželeni dan. Snoval se je namreč zastran neke nenavadne prigodbe sijajen ples, in varh Blažkov je ponudil Milici, da jo pelje na to zabavo, ako jej je po volji. Nepotrebno se nam zdi opisavati radostno pripravljeno njeno in njene skrbi in priprave, njeno obleko, lišp itd., po katerem vsem se je móglo soditi, da Milica bode „kraljica“ vsej zabavi — popolna lepota, prava Vila.

Ob težko pričakovanem večeru ob osmi uri pridrdrá kočija pod okna Blažkova, in krasna gospodičina odpelje se s svojim varhom na ples. V hipu, ko stopita v dvorano, že so se vjele njene oči z nekim lepim mladim gospodom, kterege še ni nikoli videla. Bil je visoke in krepke rasti, bliskajočih oči, sokolovega nosá, črnih brkic, plemenitega obnašanja. Obleka mu je bila posebno lepa, vendar pa nekako čudovita. Šetal je po razsvitljeni dvorani ponosito, kakor da je on sam tukaj gospodar, in vsi ostali mu podložni ali vsaj gledé na čast in stan globoko pod njim. Milica, radovedna kakor sploh vse Evine hčerke, zavpraša prvo prijateljico, s ktero se je sešla, kdo da je ta neznaní gospodič; ta pa jej odgovori, da je ravno ona sama njo to bárati hotela. Obedve greste k tretji prijateljici, pa tudi ta ni vedela dati odgovora, in skazalo se je poslednjič, da ga nobena ne pozná. Privzele so si radovedne deklice zdaj še mladih gospodičev na pomoč, pa tudi od te strani ni bila nasitena njihova vedoželjnost. Toliko se je pa po mnogim popraševanji vendar izvedelo, da ta neznaní gospod stanuje že nekoliko dni v gostilnici „pri Cesarju“, da si je najel najlepše sobe, da po-